

798 Et vero scripsisti mihi de domni apostolici¹ religiosa vita et iustitia; quales et quomodo iniustas patitur perturbationes a filiis discordiae. Multo me gaudio refocilatum fore fateor, quod pater ecclesiarum pio animo et fideli absque dolo Deo servire satagit. Nec mirum, si iustitia ab iniquis persecutionem patiatur in illo, cum in capite nostro, totius bonitatis et iustitiae fonte, deo Christo, persecutionem usque ad mortem per-
pessa est. 5

Querelas quoque in eisdem litteris animi tui propter inquietam vitam intellexi² utcumque iustas, sed non in hoc labore, quem modo in manibus habuisti, multum noxias. Quia, ut credo apicibus illius cartulae, nobis errantibus multa ad aequitatis normam correxistis; et obedientiae munus in servitio pietatis perfecistis; etiam et
10 locorum sanctorum oportunitate tuimet ipsius tuorumque simul commendationem Deo et sanctis eius, ut arbitror, intentius peregristis. Quae omnia vel tuae proficiunt saluti vel etiam multorum prosperitatem suppeditant. Quid^a vero dierum restat, ut cursus vitae in certamine peragatur perpetuae coronae, domini nostri Iesu Christi dextera dirigatur, quatinus ad finem aeternae perveniat felicitatis. 15

Unum adhuc itinerario^b labore obtarem vestrum inire sudorem. Hoc est, ut in venerabili beati Martini protectoris nostri te templo orantem vidissem; ut mihi vires tua supplicatio nostraque reficeret^c, et pia caritatis consolatio Christo miserante in viam perpetuae ambobus proficeret beatitudinis. Quod qualiter fieri possit, tua consideret providentia; nisi^d, si istius anni oportunitas, aliis occupationibus impredientibus,
20 hoc nobis voluntarium munus non concedat, sequentis anni reddita serenitate post^e pascha³ dierum et temporum, apud Sanctum Amandum omnimodis fieri optamus.

Frequens vero infirmitas corpusculi mei⁴ hiemalibus procellarum tempestatibus fatigabile mihi valde iter efficiet longinquum. Sed Dei misericordia opitulante et gubernante cogitationes voluntatesque nostras, concedat nos^f optato desiderio ad quae-
25 rendum perpetuae prosperitatis salutem convenire secundum suae dispensationis oportunitatem, quatenus mutua consolatio convenientium^g in eius nomine, qui ait: 'Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum', mereatur aeternae pacis et quietis viam invenire.

Deus Christus ad gaudium nostrum et salutem multorum te longa prosperitate
30 valere concedat, frater amantissime.

160.

Alcvinus Teodulfo episcopo se amicum eius professus mittit librum catholicae fidei alterumque contra Felicis libellum recentem promittit. 798.

Cod. Parisinus, collection de Baluze n. LXIX fol. 350. 351 fragmenta saeculi IX—X^a.

Ed. Löwenfeld: Bibliothèque de l'école des chartes t. XLII p. 8—10 a. 1881. 35

SANCTISSIMO ET IN CH[RISTI C]ARITATE AMANTISSIMO AN[TIS]TITE [TEOTULFO^b HU]MILIS
LEVITA ALCHVINUS SALUT[EM].

Ve[nit ad nos Bene]dictus^c vestrae dilectionis suav[is]sima verba ferens in ore, quae ego libenter [su]scepi et in archano cordis thesauro recond[id]i mecum, maxime

^a) Quod A 1. ^b) itinerario A 1, corr. in itinerario A 1*. ^c) sic scripsit J. pro ut mihi vero tua
40 consolationes vestrique reficeret. ^d) nisi scripsit J. pro nihil A 1. ^e) p̄ A 1; pro A 1*. ^f) nobis corr. in nos A 1*. ^g) convenientem A 1.

160. ^a) sunt folia duo membranacea a ligatore foede mutilata. ^b) superiorem huius nominis partem legit Delisle. ^c) haec supplementa et quae secuntur coniectura prioris editoris nituntur.

1) Leonis III cf. infra ep. 184. 2) Cf. infra ep. 253. 3) post 31. Mart. 799. 4) Cf. ep. 146
45 supra p. 236: nisi quod febris et infirmitas me fatigatum habet, p. 249 n. 3. 5) Cf. p. 243: exemplarium illius libelli . . dirigatur . . Richbodo et Theodulfo episcopis . . ut singuli pro se respondeant.